

FILOSOFIA MONTESSORI

ÍNDEX DE CONTINGUTS

01 María Montessori i el
secret de la infància

02 Principis bàsics del
mètode Montessori

- La ment absorbent
- L'ambient preparat
- El rol adult

03 El nen

04 L'ambient preparat

05 El rol adult

MARÍA MONTESSORI I EL SECRET DE LA INFÀNCIA

María Montessori va dedicar la seva vida a la infància, l'educació i la pau. Estava convençuda que el nen és el constructor de l'home i va ser amb aquesta idea que va comprendre que l'educació era l'únic camí possible per fer possible un canvi en la humanitat.

La Dra. Montessori, metgessa i educadora, va iniciar una campanya de reforma educativa a les escoles, i la seva pedagogia científica es va estendre ràpidament arreu del món.

La seva proposta
—el Mètode Montessori—
es basa en l'observació durant més de **40 anys** de nens arreu del món. Gràcies a això va descobrir «el secret de la infància»

L'any 1950 la
unesco

va considerar María Montessori com un símbol de gran esperança per a l'educació i la pau en el món.

En els anys 1949, 1950 i 1951
va estar nominada al

**Premi Nobel
de la Pau**

ÍNDEX DE CONTINGUTS

PRINCIPIS BÀSICS DEL MÈTODE MONTESSORI

1. L'aprenentatge és un procés natural i inevitable
L'aprenentatge és un procés natural que es desenvolupa de forma espontània. Per aquest motiu, el nen és capaç de construir la seva pròpia psique i d'aprendre per ell mateix, sense la necessitat que intervingui cap adult.

2. L'ambient preparat
L'educació no s'adquireix quan vas escoltant paraules, sinó a partir de la pròpia experiència. Com a educadors, la nostra funció és preparar i disposar un ambient adequat per a l'experimentació: l'ambient preparat.

“**L'ambient preparat** és un espai físic i psicològic dissenyat per proveir el nen d'oportunitats amb què aprendre a través d'experiències personals.”

3. El rol adult
La persona adulta és el vincle entre el nen i l'ambient. És qui acompanya i ajuda perquè l'aprenentatge es doni de la manera més fructífera possible. ¿I com succeeix això? Evitant posar obstacles en el seu camí i oferint un espai físic i psicològic que proporcionin al nen la llibertat per poder prendre del seu entorn tot el que necessita, sempre amb la guia del seu mestre interior.

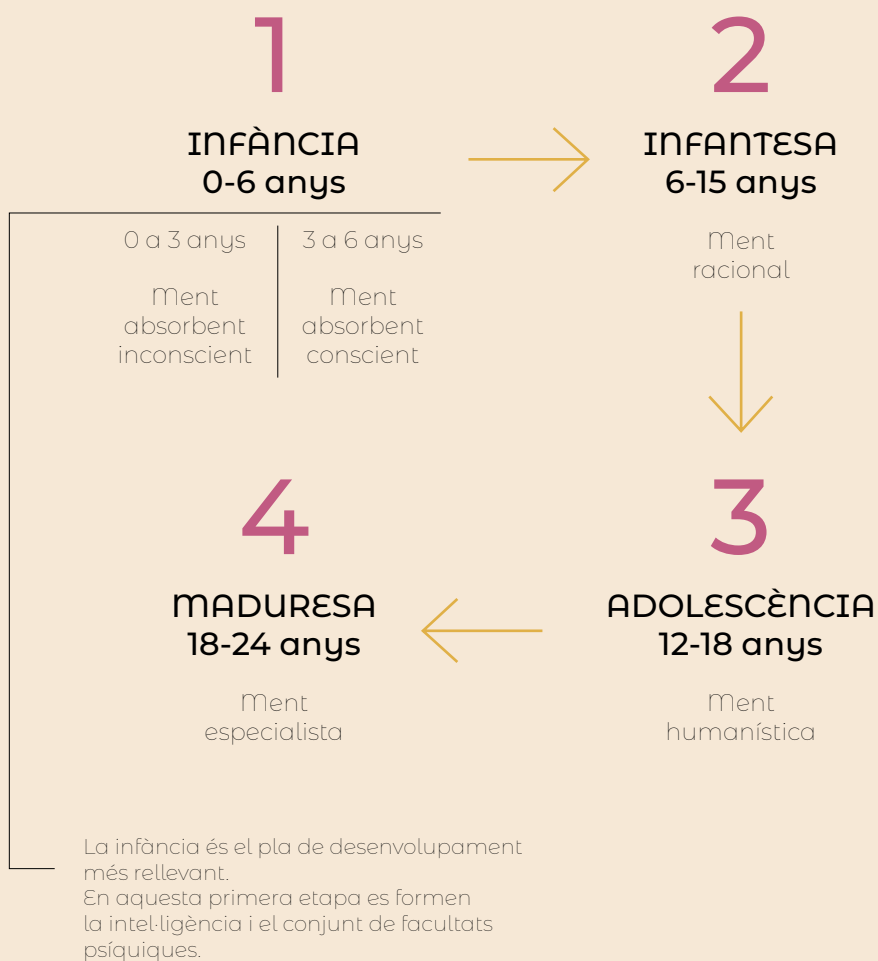
ÍNDEX DE CONTINGUTS

EL nen

Mitjançant l'observació del comportament de nenes i nens d'arreu del món, Maria Montessori ens va descobrir els **plans de desenvolupament, la ment absorbent i els períodes sensitius**.

● Els plans de desenvolupament

Maria Montessori va definir quatre etapes o plans de desenvolupament en l'evolució de l'ésser humà, amb característiques i necessitats diferents. D'entre totes aquestes etapes, el primer pla és el més important, ja que marcarà la pauta de la vida de la persona.

Dels 0 als 3 anys.

El nen absorbeix de forma natural i inconscient tota la informació de l'ambient que l'envolta: llenguatge, cultura, tradicions, etc.

Dels 3 als 6 anys.

El nen pot enfocar de manera voluntària la seva atenció cap a certs aspectes per perfeccionar les seves habilitats.

A partir dels 6 anys El nen s'ha adaptat al seu món i a la seva cultura i busca ampliar el seu coneixement de forma conscient. Comença a plantejar-se el perquè de les coses.

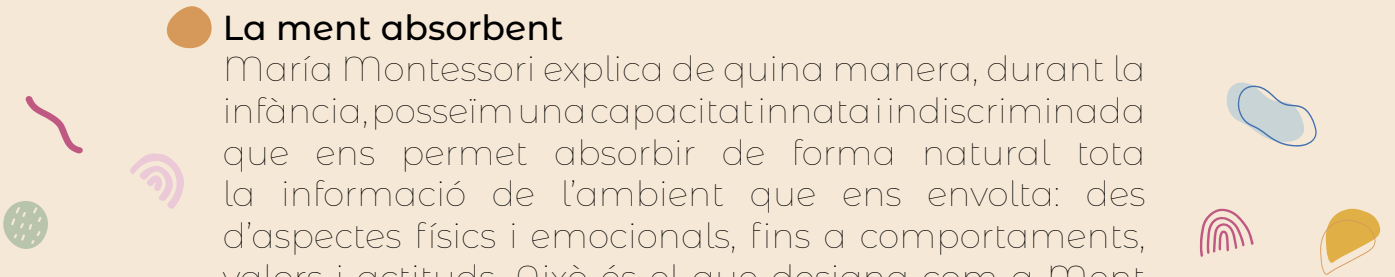
La ment absorbent

María Montessori explica de quina manera, durant la infància, poseïm una capacitat innata i indiscriminada que ens permet absorbir de forma natural tota la informació de l'ambient que ens envolta: des d'aspectes físics i emocionals, fins a comportaments, valors i actituds. Això és el que designa com a Ment absorbent

La Ment absorbent s'entén amb l'exemple de l'esponja:

Els nens absorbeixen tot el que hi ha al seu voltant, com una esponja: si hi ha poca aigua, l'esponja n'absorbirà poca; si l'aigua està bruta, l'esponja s'embrutarà; i si l'aigua està tintada, l'esponja es tornarà d'aquest color. La capacitat que desenvolupin dependrà de tot allò que hi hagi en el seu entorn.

Tot i això, en el cas de l'esponja, aquesta es pot espremer i se'n pot treure d'ella tot el que ha absorbit, se'n pot eliminar la brutícia o el color; però en el cas d'un nen es tracta d'empremtes que es quedaran allà per sempre. Per aquest motiu, res del que viu és banal, tot té importància. A més, l'esponja té una capacitat limitada d'absorció, però el nen no.

● Els períodes sensitius

En la pedagogia Montessori, els períodes sensitius són lapses de temps transitoris en què el nen mostra una sensibilitat particular cap a algun estímul o característica de l'ambient. Gràcies a aquestes sensibilitats internes, el nen pot triar d'entre tot el seu entorn, que és molt complex, allò que considera que és adequat i necessari per al seu creixement.

Quan es desperta una sensibilitat particular en un nen, és com un llum que brilla sobre alguns objectes, i fan d'això tot el seu món.

ÍNDEX DE CONTINGUTS

L'AMBIENT PREPARAT

Segons la filosofia Montessori, el nen es nodrirà del seu entorn; tot allò que trobi al seu voltant ho absorbirà com una cosa que és natural i quedarà en ell de forma permanent. Per aquest motiu, és important preparar un medi interessant i atractiu des del moment en què el nadó arriba al món

● La família, el primer ambient

A través de la família el nen aprèn el que és un ésser humà i la relació amb altres éssers humans. Aprèn a estimar i també el que significa ser estimat, i crea les característiques bàsiques humanes: llenguatge, moviment, ordre, habilitats sensorials...

Aquesta família també és la base de l'adaptació a la seva cultura i la base per al seu desenvolupament emocional. Aquí aprendrà a reconèixer els objectes que hi ha en el seu ambient i també a reconèixer-se a ell mateix com una persona valuosa.

La família és el primer ambient del nen i el més important de la vida d'un individu.

● La importància de preparar l'ambient

El propòsit d'oferir al nen un ambient preparat és propiciar experiències necessàries per a la seva autoconstrucció. L'ambient pot modificar el procés de desenvolupament, el pot ajudar o també el pot desviar. De la mateixa manera, la qualitat de l'ambient afectarà la qualitat de la construcció del nen.

Per aquest motiu, l'ambient ha d'estar en consonància amb les necessitats del pla de desenvolupament en què es trobi el nen.

Per donar resposta al primer pla (la infància), l'ambient ha de facilitar:

- Autonomia
- Independència
- Iniciativa
- Ordre

● Característiques de l'ambient preparat

L'ambient preparat és un pont entre el món i el nen. A més, ha de ser un espai que permeti les tendències humanes: exploració, orientació i ordre, treball, manipulació, repetició, exactitud, etc.

- Ampli, però no excessivament perquè el seu moviment sigui l'adequat.
- Net i endreçat. L'ordre permetrà que el nen s'orienti.
- Proporcional a la mida i a la força del nen.

El nen ha de poder usar tot el que necessita per fer les tasques de la vida diària (rentar-se, vestir-se, endreçar...) Per aquest motiu, els mobles han de ser lleugers i han d'estar disposats de manera que pugui transportar-los fàcilment.

- Segur, a nivell físic i emocional.
- Simple, que no estigui recarregat d'estímul decoratiu.
- Limitat. Amb materials limitats per facilitar la seva elecció.
- Culturalment ric.
- Acolridor i atractiu.

Existeix una relació matemàtica entre la bellesa de l'ambient i l'activitat del nen. Un lloc bonic i agradable, amb il·luminació natural i objectes atractius per als ulls dels nens, conviden al treball.

- Delator de l'error. L'ambient ha de poder revelar al nen l'error (soroll, desordre...) per posar en consciència en això sense que faci falta que sigui l'adult qui destaquï aquest error.
- Fràgil. Ha d'haver-hi objectes fràgils que permetin que el nen desenvolupi habilitats amb objectes reals de la seva vida quotidiana. És important donar més importància a l'educació del moviment que a l'objecte en si.

En definitiva, es prepararà un ambient per a la vida i que es considera un element viu que sempre està en constant transformació.

ÍNDEX DE CONTINGUTS

EL ROL DE L'ADULT

EL MODEL DEL nen

L'adult és qui fa de connector entre el nen i l'ambient. Però no només això, és molt més, és el model que el nen observa, i imita els seus moviments, to de veu, costums, reaccions, etc. Per aquest motiu, és important que l'adult tingui consciència d'ell mateix per reaccionar amb el nen de forma constructiva i humana.

L'objectiu de l'adult és ser el millor model per al nen. Segons Maria Montessori les característiques idònies de la personalitat de l'adult són:

● ELIMINAR OBSTACLES

L'adult ha d'observar per poder reconèixer en el nen el seu període sensitiv i preparar l'ambient adequadament, eliminant qualsevol obstacle (cosa que inclou la seva ajuda innecessària) perquè el nen pugui desenvolupar-se.

Però, sobretot, l'adult ha de contenir la seva energia, i permetre que el nen realitzi els esforços que siguin necessaris per conquerir la seva independència, i tot això sense buscar la seva ajuda sempre que no hi hagi cap perill físic.

En paraules de María Montessori:

“Qualsevol ajuda innecessària és un obstacle per al seu desenvolupament”

ÍNDEX DE CONTINGUTS

